
 Quiosc

Seccions ▼

Orígens **NOU!**

Actualitat

Glossari

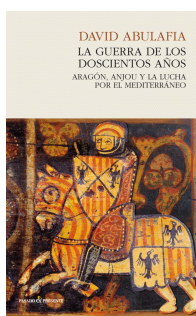
Qui som?

El projecte

Contacte

Ressenyes

Articles més vistos

La guerra de los doscientos años

Autor:

David

Abulafia

Any
d'edició:

2017

Editorial:

Pasado&Presente

Cel roig a l'Espanya republicana (1931-1932)
Relacions de poder, Forces Armades i la Corona entorn al 23-F
Els orígens catalans del Partit Popular (II)

Últims comentaris

Interessante artículo. Mucha suerte, Julià!

 Carlos a [A quina Creu de Borgonya va fer referència Pablo Iglesias?](#)

 Molt interessant, bon article. Només canviaria la referència a "bàndol nacional" per

Tal vegada les dues grans facilitats dins el repte que suposa ressenyar una obra com *La Guerra de los Doscientos años*,

Parlar de David Abulafia és fer-ho d'un dels medievalistes més notables i reconeguts dels darrers temps, especialment destacat pels seus estudis del món mediterrani, entre els quals excel·leix merescudament la seva obra La Gran Mar. Una història humana de la Mediterrània (2011), segurament l'aportació més rellevant a l'estudi i la comprensió d'aquest espai mediterrani d'ençà de la publicació de La Mediterrània en temps de Felip II (1972), el gran clàssic de Ferdinand Braudel.

establertes entre els diferents territoris de la Mediterrània occidental.

El títol del llibre dóna fe de l'enfrontament secular i acarnissat entre les dinasties d'Aragó i Anjou pel predomini sobre els territoris que havien format el **regne normand de les Dues Sicílies**, que va enfrontar una sèrie de monarques al llarg dels segles XIV i XV dins el **complex taulell d'escacs itàlic**. Personalitats com les de **Frederic II Hohenstaufen, Carles d'Anjou, Pere el Gran o Alfons el Magnànim** esdevenen protagonistes d'aquest estudi, que malgrat aquest **enfocament biogràfic** no deixa d'apuntar als **aspectes econòmics**, prestant especial interès als intercanvis comercials, i sense

de l'historiador britànic **David Abulafia** siguin, per una banda, que l'autor no requereix cap presentació, i que es tracta d'una lectura fàcil i plaent, cosa que sempre és d'agrair quan ens enfrontem a un monogràfic com el que aquí ens ocupa. Es tracta de la darrera obra publicada per Abulafia, traduïda al castellà i editada per *Pasado&Presente*, i que proposa un apropament singular a la història de la Mediterrània dels segles baixmedievals, i especialment de la **Itàlia meridional i del regne de Sicília**, així com els dominis mediterranis de la **Corona catalanoaragonesa**, i de les **connexions**

"bàndol sublevat".
Salut i seguieu així!

Carlos a [A quina Creu de Borgonya va fer referència Pablo Iglesias?](#)

Julià es un grande.
Miy buen tema

Jordi a [A quina Creu de Borgonya va fer referència Pablo Iglesias?](#)

Un article molt interessant. Permet que et recomani, si no la coneixes, una altra font d'informació històrica, amb centenars d'enllaços als ...

Joan a [Cel roig a l'Espanya republicana \(1931-1932\)](#)

[...] en aquells primers anys del règim; especialment quan serà ambaixador a París del 1945 al 1947 (fets que tractarem ...

Miquel Mateu, un dels més grans exponents del franquisme català (Part II) - Ab Origine Magazine a [Miquel Mateu, un dels més grans exponents del franquisme català \(Part III\)](#)

oblidar tampoc les relacions i sobretot **les tensions entre diferents religions**, especialment pel que fa a les comunitats jueves i musulmanes tant dels territoris italians, com dels territoris hispànics de la Corona d'Aragó.

Taula d'enteixinat amb un cavaller de la casa d'Anjou abatut per un cavaller de la casa d'Aragó i les armes en aspa de Catalunya-Aragó i les de Suàvia de Frederic de Sicília. Font: MNAC

Miniatura que mostra el desembarcament del rei Pere el Gran a Trapani (Sicília) l'any 1282, responent a la crida dels revoltats sicilians, que li oferiren la corona. Font: Biblioteca Apostòlica Vaticana, s. XIV

El llibre està **dividit en tres parts** seguint un **criteri cronològic**, corresponent la primera a allò que l'autor anomena **"Els reptes del segle XIII"**, però que realment fa retrocedir fins als orígens del regne normand de Sicília, els seus hereus alemanys de **la casa Hohenstaufen** i la **conflictiva relació entre aquests i el Papat**,

Me gusta esta página

A un amigo le gusta esta página

Tuits de @revistaborigine

Ab Origine
@revistaborigine
NOU! Ressenya: analitzem el llibre "la guerra de los doscientos años", de D.Abulafia, editat per @Pasado_Presente:

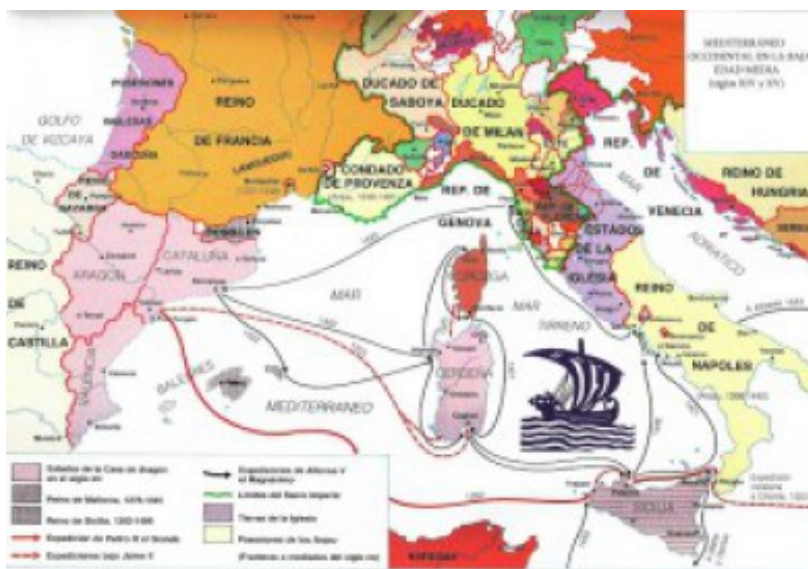
Incrusta-ho
Mostra-ho al Twitter

expressada per **les lluites entre güelfs i gibelins**. En segon lloc dedica també unes pàgines a tractar la **unió dinàstica de Catalunya i Aragó**, així com a repassar l'actuació dels diferents monarques catalanoaragonesos del segle XIII. Un tercer punt té a veure amb la **irrupció d'un ambiciós Carles d'Anjou**, responsable de la fi del regnat dels Hohenstaufen a Sicília i màxim exponent del **moment de major hegemonia de la causa güelfa a Itàlia**. Tanmateix, aquest apartat dóna testimoni tant de l'ascens de l'angeví com de la seva caiguda, arran de la revolta coneguda com les **Vespres Sicilianes**, que Abulafia interpreta com una **revolta contra un govern abusiu** i a la **presència d'oficials i administradors estrangers**, tant de la Península Itàlica com francesos. El darrer apartat de la primera part del llibre es titula **"Política i religió en època de Ramon Llull"**, i aplega tant l'actuació política del rei Pere el Gran en relació a la conquesta de Sicília, en tant que hereu de la causa i les reivindicacions sicilianes dels Hohenstaufen en virtut del **matrimoni entre Pere el Gran i Constança de Sicília**, com dels debats religiosos mantinguts entre cristians, musulmans i jueus, destacant les figures cabdals de **Ramon Llull**, com a exemple del proselitisme cristià, així com la d'**Abraham Abulafia** pel que fa al pensament cabalístic jueu a la península Ibèrica i especialment a la Corona d'Aragó.

La segona part del llibre tracta el **segle XIV** des de la perspectiva de les **diferents crisis** que van esdevenir-se tant al sud d'Itàlia com als territoris de la Corona d'Aragó. Aquesta concepció del segle XIV com a segle de crisi no és pas nova, i queda matisada amb la distinció d'aspectes positius o no únicament negatius, com ara l'**expansió mediterrània de la Corona d'Aragó** i el conseqüent **desenvolupament del comerç català**, que veu en aquesta centúria un moment àlgid. Per altra banda, els recursos econòmics i humans que va exigir aquest procés expansiu, i en especial els problemes derivats de la conquesta de Sardenya van agreujar la **precària situació de la monarquia catalanoaragonesa**. Per altra banda els **Anjou**, assentats a Nàpols, **no deixen d'aspirar a recuperar el control sobre**

Sicília, governada per una branca del casal de Barcelona durant la major part del XIV, tot i que tampoc van escapar a les grans crisis del segle i es van veure també fortament erosionats, veient-se incapaços de reunificar el regne de les Dues Sicílies i patint una **crisi dinàstica** que portaria al poder a Nàpols a la branca dels **Anjou-Durazzo**, cosa que va fracturar el patrimoni angeví, dividit entre territoris provençals i francesos, per una banda, i napolitans, per l'altra. Una crisi dinàstica que també patiria la Corona d'Aragó amb **l'extinció del casal de Barcelona** i l'ascens dels Trastàmara després del **Compromís de Casp**. En l'ordre social destaca els **atacs als calls jueus** a Aragó i Catalunya, que expressen greus **tensions socials de fons** i una culpabilització a les minories religioses per part d'una població empobrida i atiada per agitadors religiosos.

Mapa del Mediterrani Occidental als segles XIV i XV, que mostra l'expansió mediterrània de la Corona d'Aragó i també representa la fragmentada i conflictiva situació política de la Itàlia d'aquest temps, com palesa Abulafia al llibre. Font: blog.sàpiens.cat

La tercera part de *La Guerra de los doscientos años* aborda el segle XV com aquell de la fi d'aquest conflicte, amb la **caiguda de la casa d'Anjou** i la **conquesta de Nàpols** per part del rei d'Aragó, **Alfons el Magnànim**, que va reconfigurar l'equilibri de poders a Itàlia. Tot i la desfeta dels Anjou, les **reivindicacions angevines** van ser recollides, a la fi del segle XV, per part del rei **Carles VIII de França**, convertint-se el territori

italià en **camp de batalla** entre aquest i **Ferran el Catòlic**, i constituint el primer d'una sèrie de conflictes hispano-francesos que portarien a la ulterior hegemonia de la Monarquia Hispànica a Itàlia ja al segle XVI amb Carles V, i a una **pèrdua d'importància estratègica dels territoris de Sicília i de Nàpols**, que **van passar de ser un cobejat trofeu i font de conflictes, a províncies de l'extens imperi hispànic, allunyades dels centres de poder.**

A manera de conclusió, podem destacar alguns aspectes del llibre que resulten dignes d'esment: en primer lloc apreciar la seva **vocació panoràmica**, que la fa adequada per al lector interessat a adquirir una **visió de conjunt sobre un territori**, el de la Mediterrània occidental, que incorpora diversos regnes i que, d'aquesta manera, es facilita la possibilitat **d'apreciar les similituds** pel que fa a dinàmiques polítiques, econòmiques i socials, i les **profundes interrelacions** que fan d'aquesta regió de la Mediterrània un **espai d'estudi coherent i adequat**. En segon lloc un **enfocament cronològic** també **original**, presentant un **conjunt de conflictes succeïts al llarg de més de dos-cents anys** i amb multitud de protagonistes diferents com **un únic conflicte intermitent**. Això potser impedeix l'autor tractar els diferents episodis de manera exhaustiva, però sense perdre en cap moment rigor, com demostren les nombroses notes i referències que hom pot consultar al final del llibre, no dificultant així la lectura. A més, el llibre inclou uns **arbres genealògics** més que útils per tal de no perdre's amb els representants de les principals dinasties tractades, així com **mapes** per tal de poder apreciar gràficament l'evolució i els límits territorials en diferents moments. Podem criticar de l'obra el seu **caràcter massa biogràfic**, però tanmateix l'autor no descuida aspectes com l'economia o la religió, de gran rellevància. En definitiva, estem davant d'una **obra recomanable i perfectament accessible al lector interessat a apropar-se a la Mediterrània dels segles baixmedievals**, per tal de formar-se una visió general de conjunt. Al meu entendre pot resultar més interessant al lector català pel fet d'**apropar-nos la història de**

territoris com Sicília o Nàpols, tan propers i lligats a la Corona d'Aragó però no sempre ben coneguts. I si bé no es tracta d'una obra especialitzada està escrita, això sí, per un **autor consolidat** ja com una autoritat en la qüestió mediterrània, i que estic convençut que esdevindrà **obra de referència** per a la bibliografia en el futur immediat, com ja succeeix a Estats Units o a Itàlia.

Sergio Plana García

splanagarcia@hotmail.com

« *La muerte de Guernica* »

Potser també t'interessarà...

Agentes del imperio
Similar post

Descenso a los infiernos (II)
Similar post

El reino de hierro. Auge y caída de Prusia. 1600-1947
Similar post

Deixa un comentari

Nom *

Mail (no es publicarà) *

Adreça web

Introdueix el comentari